Orkiestra z Chmielnej - Kantrydans (2001)

1. Panna Andzia ma wychodne 2. Syn ulicy 3. Piwko na syrku 4. Bal na Gnojnej 5. Jadziem panie Zielonka 6. Hanko 7. Białe bzy 8. Cicha woda 9. Tęsknota 10. Murka 11. Kogutka w ogonek 12. Tango milonga 13. Ballada bokserska 14. Szklarz Urbanek Jan Mulewicz – vocals Jerzy Jastrzębski – accordion Kamil Jastrzębski – keyboards Sebastian Jastrzębski – guitar + Danuta Błażejczyk - vocals Sylwester kozera – banjola Ireneusz Kozłowski – double bass Apoloniusz Piętkowski – clarinet, saxophone

Początki Zespołu, to lata 26 - 27 ubiegłego stulecia, kiedy to w Bielańskiej knajpie „U Bochenka" zagrała po raz pierwszy grupa młodych muzyków, pod wodzą braci Jaworskich, Gienia i Władka. Tak się ich muzykowanie spodobało, że sypnęły się zamówienia na wesela, chrzciny, /czasem w odwrotnej kolejności/, imieniny, a bywało, że i pogrzeby. Jako, że był to czas wielkiego kryzysu, grosza wciąż brakowało, chadzało się na tak zwaną „hauzerkę", czyli granie podwórkowo-uliczne w licznym i doborowym gronie połykaczy ognia, kobiety-gumy, czarodziejów, akrobatów i klaunów. W ten sposób kapele uliczne zdobyły sobie stałe miejsce w panoramie Warszawy.

Kiedy wybuchła II wojna, kapele w zmniejszonych ze względów bezpieczeństwa składach, stały się ważnym ogniwem walki konspiracyjnej, grając na ulicach, podwórkach i w tramwajach patriotyczne i satyryczne piosenki, które po wojnie trafiły do filmu „Zakazane piosenki". Nagrała je grupa braci Jaworskich.

Po wojnie sytuacja stała się co najmniej dziwna, bo tak zwana „władza ludowa", nie bardzo wiedziała co zrobić z licznie działającymi grupkami muzyków, którzy nadmiernie korzystali z wolności słowa, przyprawiając rządzących o ból głowy. Mimo jednak szykan, przepędzania z ulic i stosowania wszelkich możliwych utrudnień, muzyczna ferajna dotrwała do roku 56, kiedy to zaczęła się sławetna „odwilż" i nastąpił w temacie „piosenka uliczna", zwrot o 180 stopni.

Wówczas kilka oddzielnie grających grupek muzycznych połączyło się i zaczęło grać na ul. Chmielnej. Tej dużej, bo 17 osobowej grupie przewodzili również bracia Jaworscy. Wtedy to pojawił się w zespole Gienio Fedorczuk, muzyk o uznanej pozycji, nagrywajacy w Polskim Radiu i zaprotegował grupę jedynemu wówczas producentowi fonograficznemu- Polskim Nagraniom. Był rok 60, nagrania szły pełną parą, ale zespół nie miał nazwy. Wówczas ktoś powiedział:- skoro gramy na Chmielnej, to jesteśmy "Orkiestra z Chmielnej". I tak już zostało do dziś. W 62 roku została nagrana druga płyta - „Zakazane piosenki" i obie uzyskały status „Złotej płyty", co w tamtych czasach oznaczało sprzedaż minimum 200 tys. egzemplarzy każdego tytułu.

Niewątpliwy sukces edytorski stał się podstawą do dalszych występów, tym razem już bardziej oficjalnych, a od roku 70, kiedy to z ramienia Stołecznej Estrady, a potem Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych - potentatów na rynku estradowym, nastąpił ciąg występów w całej Polsce a także za granicą.

Obecnie orkiestra mimo licznych występów estradowych, zaproszeń na koncerty z całego kraju, pozostała wierna swojemu pochodzeniu. Czasami muzycy wychodzą na podwórka i ulice: Chmielną, skąd wywodzi się ich nazwa, warszawskie Stare Miasto i grają stare, sentymentalne przeboje, starszym słuchających z ich z ogromną nostalgią i radością, młodszym aby wiedzieli, poznali, zrozumieli. I trafiają do tych wychowanych na ich przebojach i do tych słuchających muzyki rockowej i popowej. --- orkiestrazchmielnej.pl

download (mp3 @320 kbs):

oboom yandex 4shared mega mediafire zalivalka cloudmailru uplea

back